

De wijze van schrijven is typisch Duitsch. Veel wordt den lezer geboden, doch hier en daar is het te veel een opsomming, zonder meer, van wetenswaardigheden, waardoor de leesbaarheid wel eens lijdt.

P. C. CLEYNDERT.

GEORG HAUFFE, *Herz, Pulsation und Blutbewegung*,
J. LEHMANN'S Verlag, München 1930. Prijs geb. 16 mark.

Dit is een vrijwel onleesbaar boek. De schrijver weidt met niets sparende uitvoerigheid en op de zwaarwichtigste wijze uit, over tal van allerelementairste feiten en beginselen, welke hij ten deele behandelt volgens algemeen aangenomen opvattingen, ten deele echter met ongenietbare geleerdheid op „oorspronkelijke” wijze verklaren wil. Er schuilen, naar ik meen, ook onmiskkenbare fouten in vele zijner gewild origineele physische voorstellingen en uitleggingen. Daartusschen door strooit hij echter werkelijk aardige opmerkingen en ongetwijfeld juiste nieuwigheden. Ook bij de mededeeling daarvan slaagt hij echter voortreffelijk er in, de goudkorrels onder veel onverteerbaar stof te verbergen.

Het wezenlijke van zijn onderzoekingen staat op drie kwart bladzij samengevat in het helder en voorzichtig „Geleitwort” waarmede F. KRAUS het boek opent.

Alleen wien de wijze, waarop de menschelijke geest bij het verkrijgen van kennis worstelt, tot voorwerp van studie genomen heeft, kan ik de lezing van dit boek aanraden.

G. VAN RIJNBEEK.

Diagnostische und therapeutische Irrtümer und deren Verhütung, dl. I *Krankheiten des Stoffwechsels* Professor Dr. S. ISAAC, Uitg. THIEME, Leipzig.

Dit boek, dat in de serie „*Diagnostische und Therapeutische Irrtümer und deren Verhütung*” wordt uitgegeven, onderscheidt zich van andere boeken over stofwisselingsziekten, doordat de symptomatologie in haar gewonen vorm ontbreekt, terwijl differentieele diagnose en therapie hoofdzaak en de theoretische beschouwingen tot een minimum beperkt zijn. Daar alle onnoodige ballast overboord geworpen is, wint het voor den medicus practicus ten zeerste aan bruikbaarheid.

Aan de differentieele diagnose wordt, zooals te verwachten is bij een boek in deze reeks, in het bijzonder veel zorg besteed. Men kan wel zeggen, dat de ziekte in hoofdzaak van een differentieel diagnostisch gezichtspunt uit wordt beschouwd, terwijl ook de hoofdstukken over therapie hetzelfde karakter hebben. Achtereenvolgens worden behandeld: algemeene voedingsstoornissen (vermagering en vetzucht), de suikerziekte, de jicht, en verder enkele stofwisselingsstoornissen als phosphaturie, alkaptonurie en haematoporphyrinurie. Deze laatste echter nemen met zijn drieën slechts twee bladzijden in en zijn zoo oppervlakkig behandeld, dat ze eigenlijk beter weggelaten hadden kunnen worden, daar op deze wijze niemand er wat aan heeft.